

Maldiverne

Selv uret går langsomt

Maldiverne

Brændende sol, hvidt pulversand - og gaab

Efter godt 3 timers sejltur fra hovedstaden Male - med et gammelt træskib på hårde bænke, men til den rimelige pris af 3\$ - ankom vi hen under aften til vores atol, Dhiffusi. Her havde vi bestilt værelse på et af øens tre små hoteller. Desværre kunne de ikke finde vores bestilling, så det endte med en opgradering til luksusværelset på øverste etage (2. Sal) med egen koboltblå jaccuzzi, der ligner maskinrummet på en undervandsbåd, og sauna, som jeg godt ville bytte med et køleskab.

Næste morgen var vi som sædvanlig friske og som de første stillede vi til morgenmad kl. 07. Derefter forsynede vi os med

håndklæder og gik de 5 m ned til vandet. Solen skinner fra en skyfri himmel og vi blændes af det helt hvide pulversand, som er årtusinders koraller, formalet af det klare vands blide vuggen. Langt ude ser vi hvide bølgetoppe ved et rev, der beskytter atollens

lagune, hvor det vrimler med små og store fisk.

På stranden får vi øje på nogle kønne muslingskaller, men da vi vil samle dem op, drøner de pludselig af sted: det er en masse krebs, som har fundet sig tomme sneglehuse, som de har overtaget, og hvor de nu kan skjule sig. På nabøen er der bygget en lang række træhuse ud i vandet, og en håndfuld store motoryachter tyder på, at klientellet her er et noget andet, end de østeuropæiske børnefamilier, som vi bor sammen med.

Øen er ikke stor, så for ikke at opbruge alle oplevelserne den første dag, går jeg kun lige hen til pynten og fotograferer lidt mere, herunder en lille video af en halv snes sneglehuse, der i fuld fart har

gang i et eller andet. Ja, det har været en oplevelsesrig formiddag, og jeg kigger på uret for at se om det snart er frokosttid. Men for pokker, der er da noget galt. Uret står på 09.30, og lidt flere turister begynder at dukke op.

Det blev en lang formiddag. Dagen efter gik jeg så i vandet et par gange, men det skulle jeg ikke have gjort. Den ubarmhjertigt stegende sol fik hurtigt svedet mine skuldre, så måske er der alligevel en grund til, at Anja hele tiden smører sig ind og bare bliver mere og mere brun.

Jeg havde også en spændende oplevelse i går, da jeg sad i skyggen på et af de mange omvendte iskockekeymål, hvor man sidder godt i netmaskerne. En pæn ældre mand kom og var så venlig at sige, at han også synes, at det er temmelig varmt. Om jeg ikke kunne tænke mig at drikke en kokosnød. Det lød godt, så jeg fulgte med ham de 20

meter til hans hjem. Efter at have nydt den liflige kokosmælk viste han mig sin lille produktion af kokosolie, og et par af hans 7 døtre forklarede, hvor godt det er til håret, kroppen og naturligvis i madlavningen. Den ideelle gave til familien derhjemme, og så kunne jeg få en flaske for kun 10\$.

Vi gik også en tur rundt om øen - i allerlangsomste tempo fik vi næsten en time til at gå. Desværre kunne vi konstatere, at bortset fra den smukke og rene sandstrand på nogle hundrede meter, her ved hotellet, så anvendes det meste af de andre strandkanter til

losseplads. Plastikaffald en masse, skårede porcelænhåndvaske og andet byggeaffald, forstenede poser cement. Der er dog rundt om opstillet store sække, hvor behjertede sjæle kan give en hånd til renselsen.

Nå, men nu har vi så oplevet Maldiverne.

Mange hilsner

Anja og Søren